

řádu pro Čechy) a nebylo zapotřebí, aby bylo na plánu zvlášť vyznačeno, kolik z požadované výměry připadá na č. kat. . . . a kolik na č. kat. . . . a aby byly popsány poloha a rozměry vyvlastněné plochy, jak stížnost míní. Že by žadatelé za vyvlastnění měli vedle plánu situčního předložit ještě profil výškový, jak stížnost vytýká, nemá ve znění uvedeného ustanovení zákona žádné opory.

Oddělovací plánec, o kterém se zmiňuje nař. rozhodnutí, slouží ve smyslu odst. 6. § 5 zák. jako příloha vyvlastňovacího nálezu k přesnějšímu označení vyvlastněného pozemku a není identickým se situačním plánkem stavby, který jest podkladem při vyvlastňovacím řízení a jest tedy neoprávněnou výtkou stížnosti, že nemohl oddělovací plánec vyhotovený dne 22. září 1924 sloužit za podklad pro nař. rozhodnutí, když místní šetření, při kterém situační plánec stavby měl býti předložen, konalo se již 1. srpna 1924. — — —

Č. 4854.

Vojenské věci: Ochrany podle § 10 č. 9 vojenského ubytovacího zákona požívá také koupelna jako součást bytu již tehdy, je-li ji majiteli bytu zapotřebí, nikoliv jen tehdy, je-li nepostrádatelnou.

(Nález ze dne 1. července 1925 č. 18.030/1924).

Věc: Hugon S. a Anna E. v R. proti ministerstvu národní obrany o vojenské ubytování.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Rozhodnutím osp-é v R. z 26. listopadu 1923 byl na základě komisionelního zjištění ohledně ubytování vojenských gážístů v R., provedeného dle § 20 odst. 1 zák. z 11. června 1879 č. 93 ř. z. a § 105 ob. zřízení podle § 8 a 20 zák. z 11. června 1879 č. 93 ř. z. v domě st-lky jako postrádatelný požádán: 1) z bytu Anny E. ve II. poschodí 1 pokoj ležící mezi ložnicí a kanceláří, 2) z bytu Hugona S. v I. poschodí 1 pokoj, ležící vedle koupelny, i s touto koupelnou, která má dle výsledku komis. šetření býti přeměněna v kuchyň.

Zsp v Praze výnosem z 31. ledna 1924 nevyhověla odvoláním, podaným oběma st-li z důvodu, že odvolatelé podle komis. zjištění místností, o něž jde, nezbytně pro sebe a členy své rodiny nepotřebují a tudíž není tu osvobozovacího důvodu podle § 10 č. 9 ubyt. zák.

Nař. rozhodnutím nevyhovělo mno v dohodě s min. vnitra odvolání obou st-lů z důvodů uvedených v napadeném výroku.

O stížnostech do tohoto rozhodnutí podaných uvážil nss:

Oba st-lé namítali potřebnost požadované koupelny. Tuto námitku shledal soud důvodnou.

Podle § 10 č. 9 zák. z 11. června 1879 č. 93 ř. z. není dovoleno požadovati místnosti, jež byly ku provozování živnosti uznány za nepostrádatelné, ani bytu, jehož jest každému majiteli bytu, hledíc k jeho poměrům rodinným, zapotřebí. Zákon rozeznává tedy mezi nepostrádatelností u místností živnostenských a mezi potřebností bytu.

Nelze pochybovati o tom, že se ustanovení toto vztahuje i na jednotlivé místnosti byt tvořící, tedy i na koupelnu.

Žal. úřad, nevyhověv odvolání st-lů z důvodů uvedených v rozhodnutí II. instance, tedy z důvodu, že st-l Hugo S. koupelny pro sebe a členy své rodiny ne z b y t n ě nepotřebuje, vycházel zřejmě z právního názoru, že koupelnu jakožto součástku bytu lze vyloučiti z požadování jen tehdy, je-li nepostrádatelná. Názor tento není dle toho, co bylo právě provedeno, správný, když po rozumu zákona stačí, je-li koupelny s hlediska rodinných poměrů z a p o t ř e b í.

Potřebnost zřízené již a oddělené koupelny jako součástky bytu může se zřetelem k rodinným poměrům býti s hlediska poměrů místních a časových dána již požadavkem hygieny těla a požadavkem slušnosti. Mimo to namítal st-l Hugo S. již v odvolání proti výroku I. instance, že jeho manželka, trpíc chorobou nervovou a srdeční, koupeli k nařízení lékařově nutně potřebuje, namítal tedy okolnost, která při posouzení potřebnosti koupelny s hlediska rodinných poměrů na váhu padati může.

Ke všem těmto relevantním okolnostem žal. úřad při svém rozhodování nepřihlížel resp. nekonal o nich žádného šetření. Poněvadž se tak stalo proto, že vycházel ze shora zmíněného nesprávného právního názoru, bylo nař. rozhodnutí zrušiti dle § 7 zák. o ss.

Č. 4855.

O b e c n í v o l b y: I. * Podle § 25 ob. řádu vol. musí rozmnožené kandidátní listiny obsahovati také číslo řadové (§ 22 ob. ř. vol.). — II. Předpisu § 25 ob. ř. vol. o stejném papíru a tisku kand. listin je vyhověno, jsou-li rozmnožené kand. listiny co do jakosti, barvy a velikosti papíru do té míry shodné, že při jich použití při volbě a při zvýšené pozornosti okolních osob nelze různosti v udaných směrech postřehnouti.

(Nález ze dne 1. července 1925 č. 22.427/24).

V ě c: Josef B. v Z. (adv. Dr. Otakar Krouský) proti zemské správě politické v Praze (vl. rada Dr. Kobosil) o volbu obecního zastupitelstva.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím byly zamítnuty námitky st-le proti volbě ob. zastupitelstva v Z. provedené dne 16. září 1923.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvažoval nss takto:

St-l namítal proti volbě především, že hlasovací lístky volební strany domoviny domkářů byly vytištěny na papíře jiné barvy, jakosti a velikosti, a dále, že na rozmnožených kandidátních listinách ve formě hlasovacích lístků nenalézají se řadová čísla.

Zamítnutí námítka prvé odůvodnil žal. úřad tím, že prý námitku, že použité kandidátní listiny skupiny domoviny byly od ostatních kandidátních listin odlišné barvou, jakostí papíru a velikostí, dlužno po prohlédnutí kandidátních listin obmeziti v tom směru, že kandidátní listiny domoviny jsou pouze o 2—3 mm širší než kandidátní listiny ostatních skupin. Okolnost tato jest prý pro výsledek voleb bezvýznamná, ježto